

СОЦІАЛЬНИЙ КЛІМАТ ДЕРЖАВИ ТА ЙОГО СКЛАДОВІ

Проблема перебудови соціальної сфери обумовлена виходом української економіки з кризи. Саме вона повинна стати ефективним сектором економіки та стимулювати прискорення економічного прогресу. Реформа соціальної сфери повинна ґрунтуватися не лише на захисті вразливих верств населення, а й на його економічно активній частині. Тобто забезпечення населення соціальними послугами повинно носити не тільки кількісне вираження але і якісну зміну надаваних послуг. Саме тому особливої актуальності набувають питання відносно дослідження соціального клімату держави та формування показників для його оцінки.

Дослідженням проблем соціальної сфери та запровадження методологічних основ їх вирішення займалися такі вітчизняні вчені, як Алексєєва С., Бабкін В., Гаджiev К., Доронін О., Крупник А., Куценко В., Лукашев О., Омелянович Л., Сіленко А., Скрипнюк О., Скуратівський В., Шестаков Е. та ін. [1].

В своїх працях вони приділяли увагу різним соціальним проблемам, серед яких: формування соціальної політики, розгляд сутності соціальної функції держави, соціальний захист, дослідження показників оцінки соціальної сфери.

Проте, головною проблемою, що не відображається у роботах науковців, залишається комплексний аналіз основних показників формування соціального клімату, відсутнє також визначення поняття «соціальний клімат держави», що обумовлює необхідність надання авторського визначення.

Метою роботи є систематизація показників оцінки соціального клімату держави та формування напрямів щодо покращення соціального стану країни.

Соціальний клімат – це сукупність політичних, економічних, правових, екологічних та інших умов, які безпосередньо впливають на благоустрій населення та надають змогу йому реалізовувати себе як особистість.

Оцінка соціального клімату повинна реалізовуватися у двох напрямках: соціальний захист економічно активного населення, основним принципом якого є забезпечення можливості людині заробити собі на життя, та соціальний захист вразливих верств населення, що стосується соціального захисту громадян, нездатних або частково нездатних до трудової діяльності, шляхом виплати пенсій, соціальних допомог тощо; фінансування гарантованої безоплатної медичної допомоги; забезпечення права соціально незахищених осіб на соціальне житло; забезпечення безоплатної освіти в державних і комунальних закладах освіти [3]. Саме за допомогою представлених показників можна зробити оцінку соціального клімату держави. Вважаємо за доцільне наведені показники поділити на два блоки: показники, що характеризують фінансовий добробут населення, та показники, що характеризують духовний та фізичний добробут населення.

Важливе значення має перший блок, до якого відносяться показники рівня життя, соціальної забезпеченості та соціальних гарантій малозабезпеченим верствам населення, адже вони характеризують рівень економічного та соціально-

го стану і захищеності суспільства. Їх сутність полягає в тому, що працюючим та непрацюючим, а також членам їх сімей повинно бути гарантовано право на отримання мінімального доходу для задоволення матеріальних потреб.

Показники демографічної ситуації, охорони здоров'я та розвитку освіти формують другий блок показників соціального клімату держави, які характеризують рівень духовного, фізичного добробуту та моральної задоволеності. Сукупність усіх зазначених показників застосовується для загальної оцінки якості життя в Україні, що є основою для реалізації соціальної політики та розроблення державних соціальних програм.

Для покращення соціального клімату держава повинна в першу чергу підвищувати значення цих показників, що залежить від видатків з бюджету на соціальну сферу.

Таким чином, основними напрямками покращення соціального стану держави повинні стати:

- 1) забезпечення гідного рівня життя економічно активного населення (європейська заробітна плата, необхідний соціальний пакет, впевненість у майбутньому);
- 2) надійна система захисту вразливих верств населення (гідний рівень пенсії, соціальні допомоги, підтримка материнства, надійна система соціальних гарантій);
- 3) створення соціально справедливої держави (відсутність значної диференціації населення за рівнем доходу, підтримка середнього класу);
- 4) необхідно підвищити не тільки кількісні показники динаміки фінансування соціальної сфери, а також їх якісну складову [2, с.119-121].

Таким чином, авторами було розроблено систему показників для оцінки соціального клімату держави, яка складається з двох блоків: показників, що характеризують фінансовий добробут населення, та показників, що характеризують духовний та фізичний добробут населення, надане визначення поняття «соціальний клімат» та наведені напрямки покращення соціального стану держави. Перспективами подальшого дослідження є розрахунок показників оцінки соціального клімату держави.

Література

1. Багмет М.О., Деріга В.В. Шляхи вдосконалення системи соціального захисту в Україні: політологічний аналіз. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу – <<http://dspace.nbuv.gov.ua/dspace/bitstream/handle/123456789/26619/33-Bagmet.pdf?sequence=1>>
2. Бідак В.Я. Соціальний захист населення та вдосконалення державних механізмів його регулювання: Дис. к.е.н. / Ін-т регіональних досліджень НАН України. – Львів, 2004. – 250 с.
3. Бондаренко Ю.М. Удосконалення державних механізмів регулювання соціального захисту населення. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу –

<<http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/db/2007-2/doc/4/07.pdf>>

4. Швайка Л.А. Державне регулювання економіки. Навчальний посібник/ К.: Знання, 2006.- 435 с.

Бутырина В.Н., Новохатская О.А.

КОМЕРЧЕСКАЯ ТАЙНА И СПОСОБЫ ЕЕ ОБЕСПЕЧЕНИЯ В СТРАХОВЫХ ОРГАНИЗАЦИЯХ

Предпринимательская деятельность во всех сферах неразрывно связана с получением и использованием различного рода информации.

Получить информацию о деятельности фирмы можно двумя способами: законным и незаконным. Законный способ – это получение информации из средств массовой информации, рекламных проспектов фирмы, статей о фирме, с выставок, пресс-конференций. Эта информация специально готовится работниками фирмы для открытого пользования всеми заинтересованными лицами. Незаконный способ – это получение информации, не предназначенной для внешних пользователей, без согласия руководства фирмы, с нарушением действующего законодательства и приводящее к прямым экономическим потерям для фирмы, либо к упущенной выгоде.

Наиболее ценной в этом плане является информация, представляющая коммерческую тайну. Она важна, прежде всего, для конкурентов данной фирмы, а также для криминальных структур. В мировой практике в течение последних нескольких десятков лет 80-90% информации, интересующей конкурентов, получена из открытых источников – из газет, специальных журналов, на выставках и пр. Для этого многие фирмы даже используют специалистов, изучающих всю открытую информацию, “просеивающих” ее и выбирающих нужные сведения.

Согласно ст. 505 Гражданского кодекса Украины коммерческая тайна – это информация, которая является секретной в том смысле, что она в целом или в определенной форме и совокупности ее составляющих неизвестна и не является легкодоступной для лиц, которые обычно имеют дело с видом информации, к которому она относится. В связи с этим эта информация имеет коммерческую ценность и является предметом адекватных существующим обстоятельствам мер по сохранению ее секретности, принятых лицом, законно контролирующим эту информацию [1].

Законом преследуется не только разглашение коммерческой тайны, но и сокрытие ее (или предоставление недостоверной информации) в тех случаях, когда предоставление такой информации предусмотрено законом [2].

Коммерческая тайна присуща деятельности любой страховой компании и представляет собой сведения о ее деятельности, отвечающие законодательно установленным требованиям, распространение которых может нанести урон интересам субъекта хозяйствования. Коммерческая тайна принадлежит непосредственно страховой компании, а соответственно решение об отнесении ин-